

Arrest

nr. 281 631 van 9 december 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat B. SOENEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming bezit u de Iraanse nationaliteit, bent u een etnische Fars en bent u afkomstig van de stad Bushehr (provincie Bushehr). U was zaakvoerder van een cargobedrijf in Bushehr. Op een dag in het midden van het jaar 1395 Iraanse kalender (= 2016 in de Gregoriaanse kalender) ontmoette u op straat toevallig een oude vriend, H. B. (...), die u al enkele jaren niet meer had gezien. Jullie spraken vervolgens frequent af en hij nodigde u uit bij hem thuis. U werd er voorgesteld aan K. en B. (...). U praatte over economie en politiek met K. (...). Deze zei u dat hij mensen nodig had die hij kon vertrouwen om politieke pamfletten te

verspreiden in de regio Bushehr om zo het Iraanse regime langzaam te ondermijnen en de democratie te promoten. U ging akkoord om personen te vinden om dergelijke pamfletten te verspreiden. Ongeveer een maand later begonnen A. (...) en D. (...), de zoons van kennissen van u, pamfletten onder deuren te schuiven in Bushehr. U kreeg van H. (...) aanwijzingen over de vindplaats van deze pamfletten en de regio waar A. (...) en D. (...) deze dienden te verspreiden en gaf deze informatie door aan A. (...) en D. (...). Op 27 Dey 1397 (= 17 januari 2019) kreeg u van D. (...) 's nachts telefonisch te horen dat A. (...) gearresteerd was door twee civiele agenten tijdens het verspreiden van de pamfletten. U belde onmiddellijk H. (...) die u vroeg het vooraf afgesproken noodnummer te bellen en uw simkaart en telefoon te vernielen. U volgde deze richtlijnen op en belde het noodnummer dat leidde naar een smokkelaar. U vertrok dezelfde nacht nog naar de smokkelaar in Teheran waar u vervolgens een maand en dertien dagen lang ondergedoken bleef. Vier dagen na A.'s (...) arrestatie bezochten enkele agenten van de Iraanse inlichtingendiensten uw huis in Bushehr. Ze doorzochten uw huis en namen enkele poëzieboeken alsook de laptop van uw zoon S. (...) mee. U verliet Iran op 3 maart 2019 en reisde met uw eigen paspoort met het vliegtuig via Qatar en Italië naar België waar u aankwam op 4 maart 2019. Na uw aankomst in België kreeg u frequent speciale dromen waarin u aangevallen werd door een slang maar geholpen werd door een man wiens gezicht u niet kon zien. O. Z. (...), een man die zich bekeerd had tot het christendom en die u in België had leren kennen, verklaarde dat dit een teken was. U begon de Bijbel te bestuderen en ging op 17 maart 2019 voor het eerst naar de Evangelische Kerk te Kuurne. Op 31 maart 2019 bekeerde u zich tot het protestantisme en u frequenteerde vervolgens wekelijks de kerk te Kuurne. Op 6 juli 2019 werd u in deze kerk gedoopt. Eén of twee maanden na uw doopviering vertelde u telefonisch aan uw vrouw over uw bekering. Ongeveer tien of elf maanden na uw vertrek uit Iran kwamen civiele agenten van de inlichtingendiensten opnieuw naar uw huis in Bushehr. De agenten zeiden dat u uw mond diende te houden en u niet politiek actief mocht zijn in het buitenland. In de hierop volgende maanden kwamen er nog driemaal agenten naar uw huis met dezelfde boodschap en met beledigingen aan uw adres. U vreesde dat u bij terugkeer gearresteerd zou worden omwille van uw deelname aan de verspreiding van de pamfletten en problemen zou ondervinden omwille van uw bekering naar het protestantisme.

Op 1 april 2021 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 267 557 van 31 januari 2022 omdat er geen geloof werd gehecht aan uw vermeende, politiek getinte activiteiten in Iran, aan de problemen die hieruit beweerdelijk zouden zijn voortgesproten, omdat er geen geloof werd gehecht aan de oprechtheid van uw bekering naar het protestantisme en omdat er niet kon worden aangenomen dat u gepercipieerd zou worden als christen bij een terugkeer naar Iran. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder het grondgebied te verlaten diende u op 31 maart 2022 uw huidig eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. U kreeg in mei 2022 enkele documenten van uw Iraanse advocaat die u neerlegt ter staving van uw huidig verzoek, met name een dagvaarding van de revolutionaire rechtbank afdeling 1 te Bushehr d.d. 19/03/1398 Iraanse kalender (09/06/2019) die u opriep om op 20/07/1398 Iraanse kalender (12/10/2019) voor de rechtbank te verschijnen, een vonnis van de revolutionaire rechtbank afdeling 1 te Bushehr d.d. 28/07/1398 Iraanse kalender (20/10/2019) waarin u bij verstek veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van tien jaar en zes maanden omwille van handelingen tegen de nationale veiligheid en het verspreiden van propaganda tegen de Iraanse staat, een begeleidende brief van uw Iraanse advocaat zonder datum ter bevestiging dat er tegen u een onderzoek is ingesteld omwille van de vondst van documenten en andere bewijzen waardoor u veroordeeld werd en ter bevestiging van het feit dat u omwille van uw activiteiten in het buitenland opnieuw veroordeeld zou kunnen worden in het geval van een terugkeer naar Iran, en de omslagen waarin deze documenten naar België werden gestuurd. U vreest bovendien dat uw vrouw en kinderen die twee jaar geleden van Iran naar Turkije zijn gevlucht terug naar Iran zullen worden gestuurd.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal afgesloten werd met een weigeringsbeslissing omdat er geen geloof werd gehecht aan uw vermeende, politiek getinte activiteiten in Iran, aan de problemen die hieruit beweerdelijk zouden zijn voortgesprongen, omdat er geen geloof werd gehecht aan de oprechtheid van uw bekering naar het protestantisme en omdat er niet kon worden aangenomen dat u gepercipieerd zou worden als christen bij een terugkeer naar Iran. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende geen cassatieberoep aan bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U legt enkele juridische documenten neer die zouden moeten aantonen dat u in Iran gedagvaard en veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van tien jaar en zes maanden waardoor u een terugkeer vreest (verklaring volgend verzoek d.d. 13/06/2022, vraag 20). In de eerste plaats moet opgemerkt worden dat dergelijke documenten enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals bij uw eerste verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld, niet het geval is. U geeft overigens geen enkele bijkomende inhoudelijke verklaring over deze documenten of over uw vrees. Bovendien kan uw verklaring voor het laattijdig neerleggen van deze documenten, de dagvaarding dateert van 09/06/2019 en het vonnis van 20/10/2019, niet overtuigen. U stelt dat u deze documenten pas in mei 2022 ontving (verklaring volgend verzoek, vraag 17). U had echter op 13 juli 2020 verklaard dat uw schoonbroer nog steeds in uw huis in Bushehr verbleef (CGVS, p. 3), waar de dagvaarding afgegeven werd. U beschreef voorts bezoeken van de Iraanse autoriteiten aan uw huis in de maanden na uw vertrek waarbij zij uw huis doorzochten, zeiden dat u uw mond diende te houden, dat u niet actief mocht zijn in het buitenland en u beledigden (CGVS, p. 21) zonder enige melding te maken van een dagvaarding. Dat u wel op de hoogte zou zijn gebracht van deze bezoeken maar niet van de dagvaarding en rechtszaak tegen u is niet ernstig. U verklaarde zelfs dat u wel op de hoogte was van de veroordeling van uw kompaan A. (...) tot een gevangenisstraf van vijf of zes jaar (CGVS, p. 14) maar vermeldde opnieuw niets over uw eigen veroordeling die nochtans in hetzelfde vonnis gebeurde. Er is dan ook geen enkele verklaring voor het feit dat u op geen enkel moment gedurende uw procedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken, het CGVS of de RvV vermeldde dat u gedagvaard werd en zelf veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van tien jaar en zes maanden. Uw dagvaarding had u overigens reeds kunnen vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken waar u echter expliciet verklaarde dat er nooit een rechtszaak is gestart tegen u (vragenlijst CGVS d.d. 19/09/2019, vraag 3.2). Ten overvloede moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Iran en zelfs daarbuiten op niet-reguliere wijze Iraanse documenten kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Wat betreft de verklaringen van uw Iraanse advocaat dient aangestipt te worden dat het onmogelijk is de bron, laat staan de betrouwbaarheid, van dergelijke verklaringen na te gaan. Het gesolliciteerde karakter relativeert bovendien de bewijswaarde ervan. De omslagen tonen hoogstens aan dat deze documenten via Dubai naar België werden gestuurd.

De (blote) bewering dat uw vrouw en kinderen intussen in Turkije verblijven en dat u schrik heeft dat zij naar Iran zullen teruggestuurd worden (verklaring volgend verzoek, vraag 14, 21), verandert niets aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw problemen.

Wat betreft uw vermeende bekering naar het protestantisme kan ten overvloede nog worden aangestipt dat u deze niet langer aanhaalt als vrees bij terugkeer naar Iran in uw huidige eerste volgend verzoek om internationale bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/1, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij louter melding maakt van de artikelen 57/1 en 57/6 van de Vreemdelingenwet zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze de voormelde artikelen zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing voormelde artikelen 57/1 en 57/6 zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2022 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 18 maart 2019 door verwerende partij bij beslissing van 31 maart 2021 ongeloofwaardig werd bevonden waardoor aan verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 267 557 van 31 januari 2022 omdat (i) geen geloof kon worden gehecht aan haar vermeende, politiek getinte activiteiten in Iran en de problemen die hieruit beweerdelijk zouden zijn voortgesproten, (ii) evenmin geloof kon worden gehecht aan de oprechtheid van haar bekering naar het protestantisme, en (iii) niet kon worden aangenomen dat zij gepercipieerd zou worden als christen bij een terugkeer naar Iran. Verzoekende partij diende geen beroep in tegen deze beslissing bij de Raad van State.

Bijgevolg resten er verzoekende partij geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot haar vorige verzoek.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.5. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar onderhavig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar vorig verzoek.

In het bijzonder verwijst zij opnieuw daar de problemen die zij gekend zou hebben omwille van haar politieke activiteiten in Iran (administratief dossier, stuk 6, map 'DVZ', verklaring volgend verzoek, vragen 15-24). Ter staving van deze problemen legt verzoekende partij bij haar huidig verzoek een aantal juridische documenten neer die zij in mei 2022 van haar Iraanse advocaat zou hebben gekregen. Het betreft een dagvaarding van de revolutionaire rechtbank afdeling 1 te Bushehr d.d. 19/03/1398 (09/06/2019 in de Gregoriaanse kalender) die haar opriep om op 20/07/1398 (12/10/2019 in de Gregoriaanse kalender) voor de rechtbank te verschijnen, een vonnis van de revolutionaire rechtbank afdeling 1 te Bushehr d.d. 28/07/1398 (20/10/2019 in de Gregoriaanse kalender) waarin zij bij verstek veroordeeld wordt tot een gevangenisstraf van tien jaar en zes maanden omwille van handelingen tegen de nationale veiligheid en het verspreiden van propaganda tegen de Iraanse staat, een begeleidende brief van haar Iraanse advocaat zonder datum ter bevestiging dat er tegen haar een onderzoek is ingesteld omwille van de vondst van documenten en andere bewijzen waardoor zij veroordeeld werd en ter bevestiging van het feit dat zij omwille van haar activiteiten in het buitenland opnieuw veroordeeld zou kunnen worden in het geval van een terugkeer naar Iran, en de omslagen waarin deze documenten naar België werden gestuurd (verklaring volgend verzoek, vraag 17; administratief dossier, stuk 4, map documenten, docs. 1-4).

Daarnaast voert zij nog aan te vrezen dat haar vrouw en kinderen die twee jaar geleden van Iran naar Turkije zijn gevlucht terug naar Iran zullen worden gestuurd (verklaring volgend verzoek, vragen 14 en 21).

2.2.6. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.2.7. Vooreerst wijst de Raad erop dat verwerende partij dient te worden bijgetreden waar deze inzake de door verzoekende partij bijgebrachte juridische documenten het volgende motiveert: *“U legt enkele juridische documenten neer die zouden moeten aantonen dat u in Iran gedagvaard en veroordeeld werd*

tot een gevangenisstraf van tien jaar en zes maanden waardoor u een terugkeer vreest (verklaring volgend verzoek d.d. 13/06/2022, vraag 20). In de eerste plaats moet opgemerkt worden dat dergelijke documenten enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals bij uw eerste verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld, niet het geval is. U geeft overigens geen enkele bijkomende inhoudelijke verklaring over deze documenten of over uw vrees. Bovendien kan uw verklaring voor het laattijdig neerleggen van deze documenten, de dagvaarding dateert van 09/06/2019 en het vonnis van 20/10/2019, niet overtuigen. U stelt dat u deze documenten pas in mei 2022 ontving (verklaring volgend verzoek, vraag 17). U had echter op 13 juli 2020 verklaard dat uw schoonbroer nog steeds in uw huis in Bushehr verbleef (CGVS, p. 3), waar de dagvaarding afgegeven werd. U beschreef voorts bezoeken van de Iraanse autoriteiten aan uw huis in de maanden na uw vertrek waarbij zij uw huis doorzochten, zeiden dat u uw mond diende te houden, dat u niet actief mocht zijn in het buitenland en u beledigden (CGVS, p. 21) zonder enige melding te maken van een dagvaarding. Dat u wel op de hoogte zou zijn gebracht van deze bezoeken maar niet van de dagvaarding en rechtszaak tegen u is niet ernstig. U verklaarde zelfs dat u wel op de hoogte was van de veroordeling van uw kompaan A. (...) tot een gevangenisstraf van vijf of zes jaar (CGVS, p. 14) maar vermeldde opnieuw niets over uw eigen veroordeling die nochtans in hetzelfde vonnis gebeurde. Er is dan ook geen enkele verklaring voor het feit dat u op geen enkel moment gedurende uw procedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken, het CGVS of de RvV vermeldde dat u gedagvaard werd en zelf veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van tien jaar en zes maanden. Uw dagvaarding had u overigens reeds kunnen vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken waar u echter expliciet verklaarde dat er nooit een rechtszaak is gestart tegen u (vragenlijst CGVS d.d. 19/09/2019, vraag 3.2). Ten overvloede moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Iran en zelfs daarbuiten op niet-reguliere wijze Iraanse documenten kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Wat betreft de verklaringen van uw Iraanse advocaat dient aangestipt te worden dat het onmogelijk is de bron, laat staan de betrouwbaarheid, van dergelijke verklaringen na te gaan. Het gesolliciteerde karakter relativeert bovendien de bewijswaarde ervan. De omslagen tonen hoogstens aan dat deze documenten via Dubai naar België werden gestuurd."

Verzoekende partij komt desbetreffend niet verder dan het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel *in concreto* een ander licht te werpen op bovenstaande pertinente bevindingen, dewelke wel degelijk verhinderen dat er enige bewijswaarde kan worden verleend aan de thans bijgebrachte juridische documenten. Deze stukken kunnen dan ook niet worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.2.8. Wat betreft verder haar bewering dat haar vrouw en kinderen intussen in Turkije verblijven en dat zij schrik heeft dat zij naar Iran zullen teruggestuurd worden, duidt de Raad erop, in navolging van de commissaris-generaal, dat, nog daargelaten dit slechts een blote bewering betreft, dit gegeven niets verandert aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door verzoekende partij beweerde problemen in Iran.

2.2.9. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog duidt op haar bekering tot het protestantisme en als bijlage bij haar verzoekschrift een aantal rapporten voegt aangaande de risico's die bekeerlingen lopen in Iran (bijlagen 2-4), onderstreept de Raad evenwel dat in 's Raads arrest nr. 267 557 van 31 januari 2022 werd geoordeeld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de (oprechtheid van de) door verzoekende partij in het kader van haar eerste verzoek voorgehouden bekering tot het protestantisme en dat niet kon worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar Iran het christelijke geloof zal aanhangen, dat zij zich aldaar als christen zal manifesteren en dat zij er als dusdanig zal worden gepercipieerd door haar omgeving en/of de Iraanse autoriteiten, laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat zij ingevolge hiervan vervolging zou riskeren. Tevens werd erop gewezen dat een loutere verwijzing naar informatie van algemene aard over de situatie voor (bekeerde) christenen in Iran en voor personen die er als dusdanig worden gepercipieerd niet dienstig is en niet volstaat om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Iran daadwerkelijk zou dreigen te worden geviseerd of vervolgd, doch dat zulks *in concreto* aannemelijk dient te worden gemaakt, waar zij echter manifest in gebreke bleef.

Het louter volhouden wel degelijk bekeerd te zijn tot het protestantisme en het wederom verwijzen naar informatie van algemene aard die geen betrekking heeft op haar persoon kunnen dan ook niet beschouwd

worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.2.10. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.11. Ter terechtzitting legt verzoekende partij nog een aantal foto's neer van haar deelname aan een betoging aan de Iraanse ambassade te Brussel op 19 november 2022 (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Evenwel dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geheel nalaat te duiden wat zij concreet wilt aantonen met deze foto's en waarover deze betoging handelde. Waar verzoekende partij op een aantal foto's een papier met tekst vasthoudt, wijst de Raad erop dat deze tekst niet gesteld is in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld is van een vertaling. Evenmin geeft verzoekende partij desbetreffend enige duiding in haar aanvullende nota. De Raad kan dan ook geen rekening houden met hetgeen op dit papier vermeld staat. Uit deze foto's blijkt dan ook louter een eenmalige deelname van verzoekende partij aan een betoging aan de Iraanse ambassade. Uit niets blijkt echter dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van haar deelname aan deze betoging, laat staan dat ze haar omwille hiervan bij terugkeer naar Iran zouden vervolgen.

Deze foto's betreffen derhalve evenmin nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.2.12. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 4 en 5). Tevens blijkt dat rekening werd gehouden met de verklaringen die verzoekende partij aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij de kans kreeg om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi (administratief dossier, stuk 6, map 'DVZ', verklaring volgend verzoek). De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.13. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.14. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.15. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.16. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen december tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT